08/12/2018

Επιτρέπεται οι γονείς να ζητούν συγγνώμη από τα παιδιά τους;

/ Νέοι και Εκκλησία

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός τόπος της **Χριστιανικής Φοιτητικής Δράσης (xfd.gr)** αναδημοσιεύει το παρακάτω απόσπασμα κειμένου **από το περιοδικό "Η Δράση μας" – Δεκεμβρίου 2018**:

Τίθεται πολλές φορές ἀπό γονεῖς ὁ προβληματισμός: «Κατανοοῦμε τήν ἀνάγκη νά βοηθήσουμε τά παιδιά μας νά μάθουν νά ζητοῦν συγγνώμη. Ὅμως μέ τό νά ζητήσει ὁ γονιός συγγνώμη γιά κάποιο λάθος του κινδυνεύει νά χάσει τό κῦρος του καί νά χαλαρώσει ὁ σύνδεσμός παιδιοῦ-γονιοῦ. Ταυτόχρονα μπορεῖ νά ἐκληφθεῖ ὡς ἔνδειξη ἀδυναμίας».

Ὅμως, ἡ ἐπιστήμη τῆς ψυχολογίας καί ἡ καθημερινή πρακτική ἐμπειρία ὄχι μόνο ἀποδεικνύουν ἀβάσιμους τούς παραπάνω φόβους, ἀλλά καί ἀναδεικνύουν σημαντικά ὀφέλη ἀπό αὐτή τή συμπεριφορά:

Ὅταν ὁ γονιός ζητᾶ συγγνώμη γιά κάποιο λάθος πού ἔκανε, μεταφέρει στό παιδί ἕνα σύστημα ἀξιῶν

καί τήν πεποίθηση πώς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀτελεῖς καί κάνουν λάθη. Συνεπῶς εἶναι τελείως φυσικό καί αὐτό – τό παιδί – νά κάνει λάθη, κι ἔτσι εὐκολότερα θά ζητήσει καί αὐτό συγγνώμη, ὅταν κάνει κάποιο λάθος.

Παράλληλα, οἱ γονεῖς μέ τή συγγνώμη τους λειτουργοῦν ὡς ὑποδείγματα συμπεριφορᾶς, δείχνοντας πώς ἡ ἀποδοχή τῆς εὐθύνης μετά ἀπό ἕνα λάθος εἶναι σπουδαιότερο ἀπό τό ἴδιο τό λάθος, καί ἔτσι βοηθοῦν τό παιδί νά κάνει τό ἴδιο. Ὅταν οἱ γονεῖς παραδέχονται τό σφάλμα τους, δείχνουν στό παιδί πώς αἰσθάνονται ἀρκετά καλά μέ τόν ἑαυτό τους καί χωρίς ἀνασφάλεια προκειμένου νά ἀντιμετωπίσουν τίς συνέπειες τῶν πράξεών τους. Προωθοῦν δηλαδή μιά ὑγιή αὐτοεκτίμηση, ἡ ὁποία λειτουργεῖ ὡς ὑπόδειγμα γιά νά τήν ἀναπτύξει καί τό ἴδιο τό παιδί.

Ἀκόμη, ἡ ἐκζήτηση συγγνώμης δείχνει στό παιδί ὅτι αὐτό δέν εἶναι ἔνδειξη ἀδυναμίας. Τό νά ζητᾶς συγγνώμη καί νά ἀποδέχεσαι τό σφάλμα σου εἶναι σημεῖο δύναμης καί γενναιότητας. Ἀντίθετα τό ψέμα γιά τήν κάλυψη τοῦ λάθους εἶναι δειλία καί ἀνανδρία.

Οἱ γονεῖς ζητώντας συγγνώμη ἀπό τά παιδιά τους δέν χάνουν κάτι ἀπό τό ρόλο τους ὡς γονέων. Ὁ στόχος δέν εἶναι νά κυριαρχοῦν πάνω στά παιδιά, ἀλλά νά τά καθοδηγοῦν καί νά λειτουργοῦν ὡς παράδειγμα γιά τό πῶς νά ἀλληλεπιδροῦν μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους στήν κοινωνία. Τά παιδιά πρέπει νά διδαχθοῦν πώς ἡ συγγνώμη προϋποθέτει μεγάλη δύναμη γιά νά δοθεῖ χωρίς δισταγμό καί μέσα ἀπό τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι αὐτή πού ἐπιτρέπει νά ὑπάρχει συναίσθηση τοῦ κακοῦ πού ἔγινε, ὥστε νά ὁδηγεῖ στή βελτίωση.

Κλείνοντας τό σημείωμα αὐτό, θά τονίζαμε συμπερασματικά:

Ἡ συγγνώμη τῶν γονιῶν εἶναι ἀπαραίτητη προκειμένου τά παιδιά νά εἰσπράξουν τό σεβασμό καί τήν ἀσφάλεια, νά ἀποδεχθοῦν τήν ἀτελή τους φύση, ἀλλά καί νά διδαχθοῦν πώς ἡ ἔκφραση τῆς συγγνώμης εἶναι χαρακτηριστικό τῶν δυνατῶν καί ὄχι τῶν ἀδυνάτων.

τ.
ἀπό τό περιοδικό Ἡ Δράση μας,
τεύχ. Δεκεμβρίου 2018